

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

16 decembrie 2015?*

„e extracontractuală — Agent local afectat în cadrul delegației Uniunii în Egipt — Încetarea contractului — Omisiunea delegației de a furniza organismului egiptean de securitate socială certificatul de terminare a serviciului al agentului și de a regulariza ulterior situația acestuia din urmă în această privință — Prescripție — Prejudiciu continuu — Inadmisibilitate parțială — Principiul buneii administrări — Termen rezonabil — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor — Prejudiciu cert — Legătură de cauzalitate”

În cauza T-138/14,

Randa Chart, cu domiciliul în Woluwe-Saint-Lambert (Belgia), reprezentată de T. Bontinck și de A. Guillerme, avocați,

reclamantă,

împotriva

Service européen pour l'action extérieure (SEAE), reprezentat de S. Marquardt și de M. Silva, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o acțiune în despăgubire prin care se urmărește repararea prejudiciului pretins a fi suferit de reclamantă ca urmare a faptului că delegația Uniunii Europene din Cairo (Egipt) nu a furnizat, după demisia acesteia, organismului egiptean de securitate socială certificatul său de terminare a serviciului și nu a regularizat ulterior situația sa în această privință,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, F. Dehousse și A. M. Collins (raportor), judecători,

grefier: doamna S. Bukšek Tomac, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 2 iulie 2015,

pronunță prezenta

* ? Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 În luna mai 1990, reclamanta, doamna Randa Chart, care avea atunci cetățenia egipteană, a fost angajată de delegația Comisiei Europene din Cairo (Egipt) (denumită în continuare „delegația”) ca agent local pentru exercitarea funcțiilor de asistentă. Ea era supusă regimului egiptean de securitate socială.
- 2 Ulterior, delegația a devenit parte din Service européen pour l'action extérieure (SEAE).
- 3 La 8 octombrie 2001, după ce a beneficiat de un concediu pentru interese personale începând din 20 octombrie 2000, reclamanta și-a prezentat demisia și s-a instalat în Belgia pentru a ocupa un nou post.
- 4 La o dată neprecizată, în cursul anului 2004, reclamanta a recepționat un apartament în Cairo, pe care îl cumpărase pe bază de schiță în 1998.
- 5 La 3 februarie 2005, reclamanta a adresat uneia dintre fostele colege din cadrul delegației un mesaj electronic redactat după cum urmează:

„După experiența interesantă pe care am avut-o în Europa, mă gândesc să mă întorc acasă! Așa că am fost recent la mai multe interviuri la societăți străine/instituții din Egipt și am primit o ofertă de muncă din partea UNDP. Spre surprinderea mea, nu îmi găsesc formularul de încetare a contractului întocmit de delegație (ultimul angajator).

Acest document ar trebui să fie în dosarul meu la delegație. Ați putea, vă rog, să îmi trimiteți prin e-mail o versiune scanată «rapidă» [a documentului menționat] și să trimiteți ulterior originalul la adresa mea din Bruxelles [...]”

- 6 Potrivit explicațiilor furnizate de reclamantă în înscrisurile sale și necontestate de SEAE, formularul menționat în mesajul electronic citat la punctul 5 de mai sus este un certificat, denumit „estemara 6” pe care angajatorul este obligat să îl întocmească în șapte zile de la încetarea contractului de muncă al angajatului său, în trei exemplare, mai precis, un original destinat organismului egiptean de securitate socială, o copie pentru angajat și o copie pentru angajator, și să îl furnizeze organismului egiptean de securitate socială. Eliberarea acestui formular este necesară pentru a se putea închide dosarul de securitate socială care leagă acest angajat de acest angajator, pentru a se putea deschide un nou dosar de securitate socială cu un nou angajator și pentru ca angajatul să poată beneficia de drepturile sale la pensie la sfârșitul carierei.
- 7 La 1 aprilie 2005, reclamanta a primit un mesaj electronic de la o societate egipteană la care își depusese candidatura pentru un post, în care se menționa că „pentru finalizarea procesului de recrutare, mai era necesar să prezinte un document administrativ”. Autorul mesajului electronic sublinia că spera că reclamanta va putea să îi transmită acest document cât mai rapid posibil și să semneze contractul de muncă.
- 8 Prin scrisoarea din 11 august 2005, reclamanta și-a reiterat la delegație cererea de a i se elibera un formular „estemara 6” pe numele său, întrucât nu a primit niciun răspuns la mesajul său electronic din 3 februarie 2005. Ea preciza, printre altele, că trecuse cu succes un interviu de angajare la Cairo și că nu vroia să riște să „piardă” oferta care i se făcuse, cum se întâmplase în cazul UNDP, întrucât nu putuse să depună formularul menționat.

- 9 Prin scrisoarea din data de 13 septembrie 2005, care îi fusese adresată de un angajator potențial din Egipt, reclamanta a luat cunoștință de faptul că, în realitate, delegația omisese să furnizeze organismului egiptean de securitate socială formularul „estemara 6”, astfel încât, în percepția acestuia, ea era angajată în continuare de delegație. Acest angajator preciza că, în cazul în care acest formular nu îi era predat în termen de o săptămână, va fi nevoit să anuleze recrutarea reclamantei.
- 10 La 10 ianuarie 2006, o altă societate egipteană i-a făcut o ofertă de muncă reclamantei, cu precizarea că putea începe să lucreze imediat ce procesul de recrutare va fi finalizat.
- 11 Reclamanta și-a reiterat în fața delegației cererea de a i se elibera un formular „estemara 6” pe numele său, la 14 martie și la 12 septembrie 2006.
- 12 La 6 martie 2007, o altă societate stabilită în Egipt a adresat o scrisoare reclamantei în care o informa că ar fi avut intenția să îi ofere un post de asistentă personală a directorului general, dar că nu putea să o facă, întrucât lipsea formularul „estemara 6” pe numele său.
- 13 Reclamanta a solicitat din nou delegației să îi furnizeze un formular „estemara 6” pe numele său la 7 martie și la 3 decembrie 2007, precum și la 20 februarie 2008.
- 14 În luna august 2008, reclamanta a obținut cetățenia belgiană.
- 15 La 5 februarie 2009, reclamanta a trimis un mesaj electronic delegației, în care preciza că, în 2007, decisese „să își lichideze asigurarea socială în Egipt” și că aflase de la organismul egiptean de securitate socială cu această ocazie că dosarul său de securitate socială era în continuare deschis, întrucât delegația nu îi furnizase acestuia din urmă formularul „estemara 6”. Ea mai preciza că în luna noiembrie 2007 contactase delegația, care îi confirmase că acest formular nu se afla în dosarul său personal. În sfârșit, ea a solicitat din nou delegației să ia măsurile necesare pentru ca dosarul său de securitate socială să poată fi închis.
- 16 În aceeași zi, delegația i-a răspuns reclamantei că va face tot posibilul pentru rezolvarea problemei sale, dar că avea nevoie de puțin timp.
- 17 Prin mesajul electronic din 21 martie 2009, reclamanta a solicitat delegației informații cu privire la evoluția situației. Întrucât nu a obținut niciun răspuns la acest mesaj electronic, ea a trimis delegației un mesaj electronic de rapel la 20 aprilie 2009.
- 18 Prin mesajul electronic din 23 aprilie 2009, delegația i-a precizat reclamantei că în continuare făcea toate eforturile pentru a găsi o soluție pentru problema acesteia și că o va contacta din nou atunci când va dispune de mai multe informații.
- 19 La 30 septembrie 2009, nemaiprimind vești de la delegație, reclamanta i-a solicitat din nou acesteia din urmă să o informeze cu privire la evoluția situației. Ea a reiterat această cerere prin mesajul electronic din 27 octombrie 2009, la care, de asemenea, nu a primit niciun răspuns.
- 20 La 15 februarie 2010, reclamanta a trimis o scrisoare șefului unității K5 „Agenți locali” din cadrul Direcției Generale Relații Externe a Comisiei (denumită în continuare „DG Relex”), în care amintea situația de fapt expusă în mesajul său electronic din 5 februarie 2009 (a se vedea punctul 15 de mai sus) și menționa diferitele schimburi subsecvente de mesaje electronice cu delegația, plângându-se de rigiditatea, precum și de lipsa de transparență și de comunicare ale acesteia din urmă.
- 21 Prin scrisoarea din 4 martie 2010, șeful unității K5 i-a precizat reclamantei că regreta că delegația nu a răspuns la solicitările sale și că va avea nevoie de puțin timp pentru a obține informațiile pertinente din partea acesteia din urmă.

- 22 Prin scrisoarea din 18 martie 2010, delegația a solicitat autorităților egiptene cu atribuții în domeniul imigrației și al pașapoartelor să elibereze un „movement certificate” (certificat de circulație) pe numele reclamantei, care să ateste că aceasta din urmă părăsise teritoriul egiptean în 2001 și care era destinat organismului egiptean de securitate socială.
- 23 Prin scrisoarea din 25 martie 2010, autoritățile respective au răspuns delegației că acest document nu putea fi furnizat decât autorităților judiciare sau persoanei interesate, iar în acest din urmă caz, numai la cererea ei.
- 24 Prin mesajul electronic din 26 martie 2010, o funcționară din cadrul unității K5 „Agenți locali” ai DG Relex i-a precizat reclamantei, printre altele, că, după ce a contactat delegația, a reieșit că un „movement certificate” care atesta că a părăsit teritoriul egiptean în anul 2001 trebuia să fie eliberat de autoritățile egiptene cu atribuții în domeniul imigrației și al pașapoartelor și că delegația făcuse deja toate demersurile necesare în acest sens.
- 25 În luna mai 2010, soțul reclamantei l-a întâlnit la Cairo pe șeful delegației, care i-a explicat că, pentru a putea închide dosarul de securitate socială al soției sale, aceasta din urmă trebuia să fie cea care solicită un „movement certificate” de la autoritățile egiptene cu atribuții în domeniul imigrației și al pașapoartelor.
- 26 Prin mesajul electronic din 14 iunie 2010, reclamanta a informat delegația că a fost sfătuită de un jurist, precum și de un „consilier administrativ” să nu solicite un „movement certificate”. Ea a precizat că împărtășea opinia acestora potrivit căreia delegația trebuia să găsească o soluție la problemă și potrivit căreia o astfel de cerere ar putea-o prejudicia în mod grav, deoarece acest tip de document era, de asemenea, solicitat de persoanele suspectate de comiterea unor infracțiuni, tocmai în scopul de a-și dovedi alibiul.
- 27 La 13 octombrie 2010, reclamanta a adresat un mesaj electronic delegației pentru a se informa despre măsurile luate de aceasta din urmă pentru a închide dosarul său de securitate socială. În acest mesaj electronic, ea a repetat că aprecia că soluția propusă de delegație, și anume să obțină un „movement certificate”, este neadecvată și inacceptabilă. Ea a invitat delegația să dea un „răspuns clar și concret” până la mijlocul lunii noiembrie 2010.
- 28 La 17 octombrie 2010, în urma unei întâlniri între un reprezentant al delegației și un responsabil al organismului egiptean de securitate socială, acest organism însuși a solicitat autorităților egiptene cu atribuții în domeniul imigrației și al pașapoartelor să îi furnizeze un „movement certificate” cu privire la reclamantă. La această cerere nu s-a dat niciun răspuns.
- 29 La 8 martie 2011, consilierul egiptean al reclamantei a adresat o scrisoare șefului delegației în care, în mod special, i-a solicitat să facă o ofertă financiară în termen de o lună, în scopul de a rezolva pe cale amiabilă litigiul referitor la dosarul de securitate socială al clienței sale.
- 30 Prin scrisoarea din 7 aprilie 2011, șeful delegației i-a răspuns consilierului egiptean al reclamantei că această cauză era încă în curs de examinare și că, până la 18 aprilie 2011, se va da un răspuns la cererea sa.
- 31 La 17 mai 2011, consilierul egiptean al reclamantei i-a scris din nou șefului delegației, plângându-se de faptul că nu primise niciun răspuns la cererea sa și somându-l să răspundă la aceasta până la 3 iunie 2011.
- 32 Prin scrisoarea din 19 mai 2011, șeful delegației a precizat consilierului egiptean al reclamantei că delegația nu putea să accepte să i se impună un termen pentru a răspunde la cererea sa și că această cauză era încă în curs de examinare.

- 33 La 13 iunie 2011, reclamanta a formulat o plângere la Ombudsmanul European, îndreptată împotriva SEAE, în care contesta modul în care delegația tratase problema dosarului său de securitate socială în Egipt.
- 34 În luna noiembrie 2011, reclamanta a transmis organismului egiptean de securitate socială formularul „estemara 6”, pe care delegația acceptase în sfârșit să i-l furnizeze în octombrie 2011. Organismul a respins totuși acest formular pentru motivul că era antedat, cu o dată din luna octombrie 2001.
- 35 La 8 martie 2013, Ombudsmanul a adoptat decizia sa cu privire la plângerea depusă de reclamantă. Acesta a considerat că delegația purta răspunderea pentru neprezentarea în termenele prevăzute a formularului „estemara 6” și că orice prejudiciu suferit de reclamantă înainte de luna mai 2010 în legătură cu situația sa nelegală în materie de securitate socială era consecința acestei neprezentări, precum și a omisiunii persistente a delegației după 2001 de a regulariza această situație. În schimb, Ombudsmanul a apreciat că orice prejudiciu suferit de reclamantă după luna mai 2010 trebuia să fie imputat în exclusivitate acesteia din urmă, având în vedere refuzul ei de a solicita un „movement certificate” autorităților egiptene competente.
- 36 Din această decizie rezultă de asemenea că Ombudsmanul prezentase SEAE o propunere de soluționare amiabilă care consta, printre altele, în derularea demersurilor necesare pentru închiderea dosarului de securitate socială al reclamantei odată ce îi va fi furnizat „movement certificate”, în plata către securitatea socială a oricărei sume restante datorate pentru reclamantă, inclusiv a oricărei amenzi care ar putea fi aplicată, și în examinarea cu atenție a oricărei cereri justificate de despăgubire pentru prejudiciul pretins a fi suferit de aceasta din urmă înainte de luna mai 2010.
- 37 După ce a constatat că SEAE se angajase să se conformeze primelor două părți ale propunerii de soluționare amiabilă, Ombudsmanul a clasat cauza în ceea ce privește aceste aspecte ale plângerii. Referitor la prejudiciul pretins a fi suferit de reclamantă înainte de luna mai 2010, Ombudsmanul a subliniat că aceasta din urmă nu furnizase nicio probă a existenței sale și că, prin urmare, a clasat acest aspect al plângerii întrucât a considerat că nu era necesară nicio anchetă suplimentară în această privință.
- 38 Prin mesajul electronic din 10 iulie 2013, soțul reclamantei, arătând că aceasta din urmă obținuse recent „movement certificate”, a solicitat SEAE să organizeze o reuniune pentru a putea „închide definitiv dosar[ul]”. La 16 iulie 2013, ca răspuns la acest mesaj electronic, SEAE a invitat-o pe reclamantă să trimită acest certificat la delegație. Prin mesajul electronic din aceeași zi, soțul reclamantei a anunțat SEAE că aceasta din urmă condiționa predarea „movement certificate” de organizarea unei reuniuni în cursul căreia s-ar rezolva și problema reparării prejudiciilor pe care le suferise. Prin mesajul electronic din 17 septembrie 2013, SEAE a precizat, printre altele, reclamantei că, în decizia sa din 8 martie 2013, Ombudsmanul subliniasse că aceasta din urmă nu făcuse dovada prejudiciilor invocate și clasase acest aspect al plângerii. SEAE adăuga că reclamanta avea dreptul să îi furnizeze astfel de elemente de probă, în cazul în care dorea acest lucru.
- 39 Prin scrisoarea din 30 octombrie 2013, reclamanta a adresat SEAE o cerere de despăgubire pentru prejudiciile materiale și morale pe care le suferise în urma pretinselor comportamente nelegale ale delegației începând cu luna octombrie 2001, evaluate la un total de 452 339,18 euro. În această scrisoare, ea preciza, printre altele, că era dispusă să predea „movement certificate” SEAE „îndată ce acesta va recunoaște faptele ilicite comise între 2001 și data de astăzi, care angajează răspunderea extracontractuală a Uniunii [...] și va repara prejudiciul care rezulta din acestea”.
- 40 Prin scrisoarea din 8 ianuarie 2014, SEAE a respins această cerere, susținând că era prescrisă, întrucât reclamanta avusese cunoștința de fapta care angaja răspunderea încă din 13 septembrie 2005 (a se vedea punctul 9 de mai sus).

41 Interogat cu privire la acest aspect în ședință, SEAE a precizat că, la data acesteia, dosarul de securitate socială al reclamantei în Egipt era fără îndoială încă deschis.

Procedura și concluziile părților

42 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 27 februarie 2014, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

43 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șasea) a decis deschiderea fazei orale a procedurii. În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, acesta a invitat părțile să răspundă la anumite întrebări scrise, ceea ce au făcut în termenul stabilit.

44 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 2 iulie 2015.

45 Reclamanta solicită Tribunalului:

- recunoașterea răspunderii extracontractuale a SEAE;
- cu titlu principal, obligarea SEAE la repararea prejudiciilor suferite, evaluate la 509 283,88 euro, sub rezerva majorării în cursul procedurii;
- cu titlu principal, obligarea SEAE la repararea prejudiciilor suferite începând de la 30 octombrie 2008, evaluate la 380 063,81 euro, sub rezerva majorării în cursul procedurii;
- obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

46 SEAE solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
- în subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

47 Pe de altă parte, reclamanta solicită Tribunalului să oblige SEAE, în temeiul măsurilor de organizare a procedurii, să depună documentele care dovedesc demersurile efectuate de delegație și de SEAE pentru soluționarea prezentului litigiu.

În drept

Observații introductive

48 Potrivit articolului 340 al doilea paragraf TFUE, în materie de răspundere extracontractuală, Uniunea este obligată să repare, în conformitate cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, prejudiciile cauzate de instituțiile sale sau de agenții săi în exercițiul funcțiilor lor.

49 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, în sensul dispoziției menționate mai sus, pentru conduita ilicită a instituțiilor sale sau a organelor sale este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituției sau organului Uniunii, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între

conduita invocată și prejudiciul pretins (Hotărârea din 29 septembrie 1982, Oleifici Mediterranei/CEE, 26/81, Rec., EU:C:1982:318, punctul 16, și Hotărârea din 14 decembrie 2005, Beamglow/Parlamentul și alții, T-383/00, Rec., EU:T:2005:453, punctul 95).

- 50 Aceste trei condiții sunt cumulative. Astfel, lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru respingerea unei acțiuni în despăgubire (a se vedea în acest sens Hotărârea din și 15 septembrie 1994, KYDEP/Consiliul Comisia, C-146/91, Rec., EU:C:1994:329, punctul 81, și Hotărârea din 20 februarie 2002, Förde-Reederei/Consiliul și Comisia, T-170/00, Rec., EU:T:2002:34, punctul 37).
- 51 În ceea ce privește condiția referitoare la conduita ilicită imputată instituției sau organului Uniunii respectiv, jurisprudența impune să se constate o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor (Hotărârea din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia, C-352/98 P, Rec., EU:C:2000:361, punctul 42). Criteriul decisiv care permite să se considere că o încălcare este suficient de gravă constă în nerespectarea manifestă și gravă, de către instituția sau organul Uniunii în cauză, a limitelor impuse puterii sale de apreciere. În cazul în care această instituție sau acest organ nu dispune decât de o marjă de apreciere considerabil mai redusă, chiar inexistentă, simpla încălcare a dreptului Uniunii poate fi suficientă pentru a dovedi existența unei încălcări suficient de grave (Hotărârea din 10 decembrie 2002, Comisia/Camar și Tico, C-312/00, Rec., EU:C:2002:736, punctul 54, și Hotărârea din 12 iulie 2001, Comafrika și Dole Fresh Fruit Europe/Comisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 și T-225/99, Rec., EU:T:2001:184, punctul 134).
- 52 În ceea ce privește condiția referitoare la caracterul real al prejudiciului, răspunderea Uniunii nu poate fi angajată decât dacă reclamanta a suferit efectiv un prejudiciu real și cert (Hotărârea din 16 ianuarie 1996, Candiote/Consiliul, T-108/94, Rec., EU:T:1996:5, punctul 54). Revine reclamantei sarcina de a prezenta probe concludente atât ale existenței, cât și ale întinderii acestui prejudiciu (a se vedea Hotărârea din 16 septembrie 1997, Blackspur DIY și alții/Consiliul și Comisia, C-362/95 P, Rec., EU:C:1997:401, punctul 31 și jurisprudența citată). Condiția privind existența unui prejudiciu sigur este îndeplinită atunci când prejudiciul este iminent și previzibil cu certitudine suficientă, chiar dacă acesta încă nu poate fi cuantificat cu precizie (Hotărârea din 14 ianuarie 1987, Zuckerfabrik Bedburg și alții/Consiliul și Comisia, 281/84, Rec., EU:C:1987:3, punctul 14, și Ordonanța din 14 decembrie 2005, Arizona Chemical și alții/Comisia, T-369/03, Rec., EU:T:2005:458, punctul 106).
- 53 În ceea ce privește condiția referitoare la existența unei legături de cauzalitate între comportamentul invocat și prejudiciul pretins, prejudiciul respectiv trebuie să fie rezultatul suficient de direct al comportamentului imputat, acesta din urmă trebuind să constituie cauza determinantă a prejudiciului, cu toate că nu există obligația de a repara orice consecință prejudiciabilă, chiar îndepărtată, a unei situații ilicite (a se vedea Hotărârea din 4 octombrie 1979, Dumortier și alții/Consiliul, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 și 45/79, Rec., EU:C:1979:223, punctul 21; a se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului din 10 mai 2006, Galileo International Technology și alții/Comisia, T-279/03, Rec., EU:T:2006:121, punctul 130 și jurisprudența citată). Revine reclamantei sarcina de a face dovada existenței unei legături de cauzalitate între comportamentul imputat și prejudiciul invocat (a se vedea Hotărârea din 30 septembrie 1998, Coldiretti și alții/Consiliul și Comisia, T-149/96, Rec., EU:C:1998:228, punctul 101 și jurisprudența citată).
- 54 Pe de altă parte, articolul 46 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil în procedura în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din statutul menționat, prevede:

„Acțiunile formulate împotriva Uniunii în materie de răspundere extracontractuală se prescriu după cinci ani de la producerea faptului care a stat la baza lor. Prescripția este întreruptă fie prin cerere de chemare în judecată în fața Curții de Justiție, fie prin cererea prealabilă pe care partea prejudiciată o

poate adresa instituției competente a Uniunii. În acest ultim caz, cererea trebuie înaintată în termenul de două luni prevăzut la articolul 263 [TFUE]; dacă este cazul, se aplică dispozițiile articolului 265 al doilea paragraf [TFUE].”

- 55 Trebuie subliniat de asemenea că funcția prescripției este de a concilia protecția persoanei lezate și principiul securității juridice. Termenul de prescripție a fost stabilit ținând seama, în special, de timpul necesar părții pretins lezate pentru a aduna informații corespunzătoare în vederea formulării unei eventuale acțiuni și pentru a verifica faptele susceptibile de a fi invocate în susținerea acestei acțiuni (a se vedea Ordonanța din 14 septembrie 2005, Ehcon/Comisia, T-140/04 P, Rec., EU:C:2005:321, punctul 57 și jurisprudența citată).
- 56 Termenul de prescripție începe să curgă atunci când sunt întrunite toate condițiile care guvernează obligația de reparație și în special atunci când prejudiciul care trebuie reparat s-a materializat (Hotărârea din 17 iulie 2008, Comisia/Cantina sociale di Dolianova și alții, C-51/05 P, Rep., EU:C:2008:409, punctul 54). În particular, în ceea ce privește litigiile născute din acte individuale, termenul de prescripție începe să curgă atunci când aceste acte și-au produs efectele prejudiciabile față de persoanele pe care le vizează (Hotărârea din 19 aprilie 2007, Holcim (Deutschland)/Comisia, C-282/05 P, Rep., EU:C:2007:226, punctele 29 și 30, și Ordonanța din 1 aprilie 2009, Perry/Comisia, T-280/08, EU:T:2009:98, punctul 36).
- 57 În cazul în care fapta cauzatoare de prejudiciu nu ar putea fi cunoscută de victimă decât la o dată tardivă, termenul nu ar putea să înceapă să curgă în privința acesteia înainte ca ea să poată lua cunoștință de faptă (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 2006, É. R. și alții/Consiliul și Comisia, T-138/03, Rec., EU:C:2006:390, punctul 49 și jurisprudența citată).
- 58 În cazul unui prejudiciu continuu, prescripția prevăzută la articolul 46 din Statutul Curții se aplică, în funcție de data actului de întrerupere a prescripției, perioadei care precede cu mai mult de cinci ani această dată, fără să afecteze eventualele drepturi născute în perioadele ulterioare (Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2005, și Arizona Chemical alții/Comisia, T-369/03, Rec., EU:C:2005:458, punctul 116, și Ordonanța Tribunalului din 10 aprilie 2008, 2K-Teint și alții/Comisia și BEI, T-336/06, EU:T:2008:104, punctul 106).

Cu privire la admisibilitate

- 59 Fără a invoca în mod formal o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, SEAE susține că prezenta acțiune este inadmisibilă, pentru motivul că s-ar fi prescris în temeiul articolului 46 din Statutul Curții. SEAE pretinde că reclamanta a putut lua cunoștință de fapta cauzatoare a prejudiciilor invocate „cel puțin din 1 aprilie 2005 și cel mai târziu la 6 martie 2007”, mai precis, cu mai mult de cinci ani înainte de formularea cererii prealabile de despăgubire din 30 octombrie 2013. În ședință, drept răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, SEAE a arătat că, în opinia sa, cele trei condiții cumulative care îi permiteau reclamantei, indiferent de situație, să solicite repararea prejudiciilor invocate au fost întrunite cel mai târziu în februarie 2008.
- 60 SEAE consideră că reclamanta nu se poate întemeia pe subzistența pretinsului comportament nelegal până în prezent, care să determine un prejudiciu continuu și repetat zilnic în privința sa. SEAE subliniază că, potrivit jurisprudenței, condițiile de care depinde nașterea obligației de a repara prejudiciile menționate la articolul 340 al doilea paragraf TFUE și, așadar, normele care reglementează prescripția acțiunilor având ca obiect repararea acestor prejudicii nu se pot întemeia decât pe criterii strict obiective. Or, argumentația reclamantei s-ar întemeia pe „percepția subiectivă” potrivit căreia toate evenimentele legate de viața sa profesională și personală, care au avut loc după 2001, ar fi consecința omisiunii inițiale a delegației de a elibera un formular „estemara 6” pe numele său. SEAE

concluzionează că termenul de prescripție a început să curgă începând din momentul în care „faptul că dosarul reclamantei la organismul de securitate socială nu a fost închis a cauzat în mod efectiv și obiectiv un prejudiciu, împiedicând-[o] [...] să accepte ofertele potențialilor angajatori”.

- 61 Reclamanta respinge motivul de inadmisibilitate invocat de SEAE.
- 62 Cu titlu principal, reclamanta susține că pretinsul comportament nelegal al delegației nu a încetat să existe din octombrie 2001, ceea ce i-a cauzat un prejudiciu continuu și progresiv de la această dată. Or, potrivit unei jurisprudențe constante, atunci când prejudiciul prezintă un asemenea caracter continuu, termenul de prescripție începe să curgă numai de la data „materializării complete” a prejudiciului respectiv. Prin urmare, nu i se poate opune niciun termen de prescripție.
- 63 Cu titlu subsidiar, reclamanta, repetând că prejudiciul invocat are un caracter continuu și subliniind că a adresat SEAE la 30 octombrie 2013 o cerere prealabilă de despăgubire, care ar constitui un act de întrerupere a prescripției, pretinde că prezenta acțiune nu poate fi prescrisă în ceea ce privește prejudiciile survenite după 30 octombrie 2008.
- 64 Reclamanta reproșează în principal delegației și SEAE, pe de o parte, că nu au eliberat formularul „estemara 6” în șapte zile după demisia ei, în octombrie 2001, și, pe de altă parte, că ulterior s-au abținut să îi regularizeze situația față de organismul egiptean de securitate socială, precum și să îi răspundă la cereri. În acest context, ea invocă o încălcare, în primul rând, a principiului bunei administrări, în al doilea rând, a principiului termenului rezonabil și, în al treilea rând, a dreptului egiptean aplicabil.
- 65 Reclamanta critică de asemenea delegația și pe SEAE pentru că au încercat să obțină, fără consimțământul său și fără ca măcar să o fi informat în prealabil, un „movement certificate” în privința sa. Ea invocă în acest sens o încălcare a dreptului la respectarea vieții private.
- 66 Reclamanta susține că a suferit prejudicii atât materiale, cât și morale, în urma acestor pretinse comportamente nelegale ale delegației și ale SEAE.
- 67 Primul prejudiciu material pe care îl invocă îl constituie cheltuielile administrative și pentru serviciile unui avocat pe care le-a angajat pentru diverse demersuri, în special administrative, pe care le-a făcut în Belgia și în Egipt, estimate la un quantum total de 5 200 de euro. În esență, ea susține că, având în vedere imposibilitatea de a reveni să trăiască și să lucreze în Egipt în urma pretinsului comportament nelegal al delegației și al SEAE, a trebuit să facă față în fiecare an în Belgia unui „lung maraton administrativ” la autorități pentru a obține permisele de muncă și de ședere, precum și, în final, cetățenia belgiană.
- 68 Al doilea prejudiciu material invocat de reclamantă îl constituie cheltuielile cu locuința pe care le efectuează în Belgia începând cu 1 ianuarie 2004. Ea solicită rambursarea chiriilor plătite pentru închirierea celor două apartamente în care a locuit în mod succesiv între această dată și 31 ianuarie 2008, a cheltuielilor legate de cumpărarea de mobilă pentru cel de al doilea dintre aceste apartamente, precum și a dobânzilor datorate în temeiul împrumutului contractat pentru cumpărarea unui apartament în Belgia în luna iulie 2007, în care s-a instalat la 1 februarie 2008.
- 69 Al treilea prejudiciu material invocat de reclamantă privește pierderea unei șanse pe care a suferit-o, aceea de a se întoarce să lucreze în Egipt începând cu 1 ianuarie 2004 și de a avea în această țară o carieră profesională mai prestigioasă, mai dinamică, mai interesantă pe plan financiar și care să îi ofere perspective mai bune decât cea pe care o are în Belgia.
- 70 Al patrulea prejudiciu material invocat de reclamantă îl constituie quantumul redus al pensiei pentru limită de vârstă pe care o va putea pretinde în Belgia. Ea afirmă că, din cauza pretinsului comportament nelegal al delegației și al SEAE, nu va putea atinge numărul minim de ani necesar

pentru a putea beneficia de o pensie pentru limită de vârstă în Egipt și că perioadele de cotizare pe care le va fi putut acumula în Belgia sunt prea scurte pentru a-i da dreptul la plata unei pensii pentru limită de vârstă complete.

- 71 Al cincilea prejudiciu material invocat de reclamantă îl constituie cheltuielile de călătorie efectuate pentru a se deplasa în Egipt pentru a întâlni acolo angajatori potențiali cu ocazia căutărilor unui loc de muncă pe care le-a întreprins și pentru a-și vizita familia și prietenii în această țară. Ea evaluează aceste cheltuieli la 8 000 de euro, pe baza a două călătorii pe an și a unui preț mediu de 400 de euro pentru un bilet de avion dus-întors.
- 72 În ceea ce privește prejudiciile morale invocate, în primul rând, reclamanta afirmă că pretinsele comportamente nelegale ale delegației și ale SEAE i-au indus o stare de stres și de neliniște, care i-a cauzat tulburări digestive, reacții cutanate și o depresie profundă. În al doilea rând, ea invocă faptul că suferă din cauza depărtării de familia și de prietenii săi.
- 73 Reclamanta susține că diferitele prejudicii materiale și morale menționate la punctele 67-72 de mai sus sunt consecința directă a omisiunii delegației și a SEAE de a elibera un formular „estemara 6” pe numele său și de a-i regulariza ulterior situația în această privință. În ceea ce privește pretinsul comportament nelegal întemeiat pe încercările delegației de a obține fără consimțământul său prealabil un „movement certificate” în privința sa, reclamanta a precizat, drept răspuns la o întrebare scrisă adresată de Tribunal, că acest comportament i-a cauzat „un stres și o stare deosebită de tensiune, care a contribuit la creșterea prejudiciului moral suferit [...] începând din 2004”.
- 74 Independent de problema dacă comportamentele imputate delegației și SEAE sunt de natură să angajeze răspunderea extracontractuală a Uniunii și dacă condiția referitoare la existența unei legături directe de cauzalitate este îndeplinită în toate cazurile, trebuie să se determine momentul precis la care efectele prejudiciabile invocate s-au produs efectiv în privința reclamantei. În acest scop, trebuie să se examineze succesiv diferitele prejudicii materiale și morale a căror reparare o solicită aceasta din urmă.
- 75 Trebuie subliniat de la bun început că între părți nu se contestă că delegația avea obligația, în temeiul dreptului egiptean aplicabil, să completeze și să elibereze formularul „estemara 6” cu privire la reclamantă încă din luna octombrie 2001, dar că nu a făcut acest lucru. Din dosar rezultă că reclamanta, care se afla în Belgia la acel moment, nu a avut totuși cunoștință despre această omisiune decât la 13 septembrie 2005, și aceasta, cu totul întâmplător (a se vedea punctul 9 de mai sus). Desigur, prin mesajele electronice din 3 februarie (a se vedea punctul 5 de mai sus) și din 11 august 2005 (a se vedea punctul 8 de mai sus), ea solicitase deja delegației să îi trimită în Belgia exemplarul său din acest formular. Cu toate acestea, la datele menționate, reclamanta considera, de bună-credință, că acest exemplar se afla în dosarul său personal de la delegație; ea nu știa că, în realitate, aceasta din urmă nici măcar nu întocmise formularul respectiv. Prin urmare, trebuie să se considere, în aplicarea jurisprudenței citate la punctul 57 de mai sus, că termenul de prescripție nu poate să fi început să curgă, indiferent de situație, înainte de 13 septembrie 2005, în special încă din luna octombrie 2001.
- 76 Trebuie să se constate că prejudiciile materiale și morale invocate de reclamantă au, toate, la origine aceeași împrejurare, mai precis faptul că, având în vedere omisiunea de eliberare a unui formular „estemara 6” pe numele său de către delegație, ea nu a putut să își găsească un nou loc de muncă în Egipt și, prin urmare, să se reinstaleze în această țară.
- 77 Potrivit reclamantei, astfel, de aici au decurs următoarele:
- a fost nevoită să își reînnoiască permisele de muncă și de ședere în Belgia, înainte de a solicita cetățenia belgiană, și să recurgă la serviciile unui avocat belgian și ale unui avocat egiptean (primul prejudiciu material invocat);

- a fost nevoită să continue să angajeze cheltuieli cu locuința în Belgia (al doilea prejudiciu material invocat);
 - nu a putut să își dezvolte o carieră profesională în Egipt (al treilea prejudiciu material invocat);
 - nu va putea pretinde drepturi la pensie pentru limită de vârstă în Egipt și nici să perceapă o pensie completă pentru limită de vârstă în Belgia (al patrulea prejudiciu material invocat);
 - trebuie să angajeze cheltuieli de călătorie de două ori pe an, în special pentru a-și vizita familia și prietenii în Egipt (al cincilea prejudiciu material invocat);
 - este într-o stare de stres și de neliniște și suferă din cauza depărtării de familia și de prietenii săi.
- 78 În înscrisurile sale, în mai multe rânduri, reclamanta pretinde că prejudiciile invocate au un caracter continuu începând din luna octombrie 2001, omisiunea delegației de eliberare a unui formular „estemara 6” pe numele său persistând de la această dată. Totuși, atunci când descrie mai detaliat prejudiciile respective, ea datează apariția lor la 1 ianuarie 2004.
- 79 În această privință, mai întâi, trebuie observat că înscrisurile din dosar dovedesc că reclamanta a început să se prezinte la interviuri în vederea găsirii unui loc de muncă în Egipt și, pentru prima dată, a pierdut o oportunitate de încadrare în muncă în această țară din cauza lipsei formularului „estemara 6” pe numele ei din dosarul de securitate socială abia la începutul anului 2005 (a se vedea punctele 5 și 8 de mai sus). Reclamanta nu poate, așadar, indiferent de situație, să solicite să fie despăgubită începând cu 1 ianuarie 2004.
- 80 În continuare, fără a prejudeca, în acest stadiu, caracterul reparabil al prejudiciilor invocate, trebuie să se constate că numai unele dintre ele sunt susceptibile să prezinte un caracter continuu.
- 81 În această privință, trebuie subliniat că rezultă din jurisprudență că trebuie considerate ca având un asemenea caracter prejudiciile care se repetă în perioade succesive și care se amplifică odată cu trecerea timpului (a se vedea în acest sens Ordonanța din 4 septembrie 2009, Inalca și Cremonini/Comisia T-174/06, EU:T:2009:306, punctul 57).
- 82 Nu poate fi acoperit de această definiție prejudiciul material constituit din cheltuielile administrative și din cheltuielile pentru serviciile unui avocat efectuate de reclamantă în Belgia pentru reînnoirea titlurilor sale de ședere și a permiselor de muncă, precum și pentru dobândirea cetățeniei belgiene. Astfel, aceste cheltuieli, deși s-au repetat de câteva ori între 2005 și luna august 2008, au un caracter instantaneu, în măsura în care au fost realizate efectiv la data inițierii fiecăreia dintre procedurile administrative în cauză, iar cuantumul acestora nu au crescut odată cu trecerea timpului.
- 83 Acest aspect al primului prejudiciu material invocat s-a concretizat astfel în privința reclamantei pentru ultima dată în luna august 2008, mai precis cu mai mult de cinci ani înainte de cererea sa prealabilă de despăgubire din 30 octombrie 2013 și de formularea prezentei acțiuni în despăgubire. Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că prezenta acțiune s-a prescris în ceea ce privește acest aspect.
- 84 Referitor la cheltuielile pentru serviciile unui avocat pretins efectuate de reclamantă în Egipt, care fac parte din primul prejudiciu material invocat și care au de asemenea, prin natura lor, un caracter instantaneu, este suficient să se constate că aceasta din urmă nu precizează data la care s-au materializat. Mai mult, ea nu prezintă niciun element de probă susceptibilă să demonstreze caracterul real și întinderea lor.
- 85 Rezultă că este necesar să se respingă în tot cererea de reparare a primului prejudiciu material invocat.

- 86 De asemenea, nu poate fi calificat drept continuu prejudiciul constituit din cheltuielile de călătorie pretins a fi efectuate de reclamantă pentru a se deplasa în Egipt. Astfel, prin natură, asemenea cheltuieli sunt realizate efectiv la data fiecăreia dintre călătoriile în cauză și nu cresc odată cu trecerea timpului.
- 87 În speță, reclamanta nu precizează data la care s-au materializat aceste cheltuieli de călătorie în privința sa. Cel mult s-ar putea prezuma că se referă la anii 2004-2013, ceea ce ar conduce la concluzia potrivit căreia prezenta acțiune s-a prescris în ceea ce privește cheltuielile efectuate anterior anului 2009. În plus și indiferent de situație, reclamanta nu furnizează nicio probă a caracterului real și a valorii cheltuielilor de călătorie invocate.
- 88 Prin urmare, cererea de reparare a celui de al cincilea prejudiciu material invocat trebuie respinsă în tot.
- 89 În schimb, celelalte trei prejudicii materiale invocate sunt susceptibile să prezinte un caracter continuu.
- 90 În această privință, trebuie subliniat că din dosar rezultă la un standard juridic corespunzător că reclamanta dorea să se întoarcă să trăiască și să lucreze în Egipt de la începutul anului 2005, dar că nu și-a putut găsi niciodată un loc de muncă în această țară din cauza omisiunii constante a delegației de a elibera un formular „estemara 6” pe numele său și, în urma acestui fapt, a fost constrânsă să rămână să trăiască și să lucreze în Belgia. În ceea ce privește acest din urmă aspect, trebuie subliniat de la bun început că, în mod contrar susținerilor SEAE în diferite locuri în înscrisurile sale, decizia reclamantei de a rămâne în Belgia începând cu anul 2005 nu depinde de o alegere personală și liberă din partea sa, ci își are originea în, pentru a prelua termenii acesteia din urmă, „blocarea situației sale administrative în Egipt”. Faptul că reclamanta a decis, câțiva ani mai târziu, să se stabilească definitiv în Belgia și să dobândească cetățenia belgiană se explică, înainte de toate, prin resemnarea acesteia în fața lipsei de reacție a delegației la cererile sale multiple de eliberare a unui formular „estemara 6” pe numele său și prin voința sa de a limita pe cât posibil întinderea prejudiciilor pe care estima că le va suferi.
- 91 Prin urmare, indiferent de situație, pot fi considerate ca prezentând un caracter continuu cheltuielile cu locuința angajate de reclamantă în Belgia de la începutul anului 2005, care, dacă s-ar fi putut întoarce să trăiască și să locuiască în Egipt de la această dată, ar fi putut locui în apartamentul pe care îl cumpărase în Cairo (a se vedea punctul 4 de mai sus).
- 92 În ceea ce privește șansa pierdută de reclamantă de a avea în Egipt o carieră profesională mai interesantă și mai profitabilă decât cea pe care o are în Belgia și pretinsele consecințe în termeni de drepturi de pensie în urma acestei pierderi de șansă, este vorba de asemenea despre prejudicii care, în cazul în care s-au confirmat, au un caracter continuu și progresiv, întrucât sunt legate de imposibilitatea reclamantei de a se întoarce să lucreze în Egipt din 2005.
- 93 În sfârșit, în ceea ce privește prejudiciile morale invocate de reclamantă, presupunând că sunt dovedite într-o măsură suficientă, trebuie să se considere că, prin natură, acestea nu s-au realizat în mod instantaneu, ci s-au repetat zilnic în întreaga perioadă în care reclamanta a fost împiedicată să se întoarcă să lucreze și să trăiască în Egipt.
- 94 SEAE nu poate pretinde că argumentația reclamantei referitoare la caracterul continuu al prejudiciilor invocate este întemeiată pe „percepția subiectivă” a acesteia din urmă potrivit căreia toate evenimentele legate de viața sa profesională și personală care au avut loc după 2001 sunt consecința omisiunii inițiale a delegației de a elibera formularul „estemara 6”. Astfel, argumentația respectivă nu se întemeiază pe o simplă apreciere subiectivă din partea reclamantei, ci pe numeroase elemente obiective și concrete care figurează în dosar, din care rezultă în special că aceasta din urmă avea intenția fermă, încă de la începutul anului 2005, să se întoarcă să locuiască și să lucreze în țara sa natală, în care deține un apartament și în care trăiesc familia și prietenii săi, că a pierdut oportunități reale de încadrare în

muncă în Egipt în 2005, în 2006 și în 2007 din cauza lipsei formularului „estemara 6” pe numele său din dosarul său de securitate socială. Rezultă de asemenea din dosar că, în pofida cererilor multiple de regularizare formulate de reclamantă începând cu luna februarie 2005, delegația, în primul rând, în propriul interes, a binevoit abia cinci ani mai târziu (a se vedea punctul 119 de mai jos) să ia o primă măsură concretă în speță, încercând să obțină un „movement certificate” în privința sa, și că, din cauza acestei situații inextricabile, a fost într-o stare de stres și de neliniște care i-a cauzat probleme atât fizice, cât și morale, dintre care unele mai persistau încă la data introducerii prezentei acțiuni.

- 95 În plus, SEAE nu ține seama de critica exactă invocată de reclamantă. Aceasta nu reproșează delegației într-atât că a omis să elibereze un formular „estemara 6” pe numele său în octombrie 2001, cât că în mod deliberat nu a acționat pentru a-i regulariza ulterior situația, în pofida cererilor sale în acest sens reiterate în mod constant din luna februarie 2005. Ea consideră că, având în vedere persistența acestui comportament pretins nelegal, efectele prejudiciabile invocate au continuat să se producă la intervale regulate și să se amplifice.
- 96 În ceea ce privește consecințele care trebuie trase din constatarea potrivit căreia al doilea, al treilea și al patrulea prejudiciu material invocat, precum și prejudiciile morale pretinse au un caracter continuu, trebuie subliniat că teza principală a reclamantei potrivit căreia, în speță, nu i se poate opune niciun termen de prescripție din moment ce pretinsul comportament nelegal al delegației și al SEAE, precum și efectele prejudiciabile care rezultă din acesta persistă și în prezent, nu este conformă cu jurisprudența citată la punctul 58 de mai sus. De altfel, drept răspuns la o întrebare scrisă care îi fusese adresată de Tribunal, precum și în ședință, reclamanta a recunoscut în mod expres că principala sa teza era întemeiată pe o interpretare eronată a acestei jurisprudențe și a precizat că renunță la teza respectivă, menținând-o numai pe cea dezvoltată cu titlu subsidiar.
- 97 Conform acestei din urmă teze și având în vedere că reclamanta a adresat SEAE la 30 octombrie 2013 o cerere prealabilă de despăgubire, este necesar să se considere că prezenta acțiune este admisibilă în măsura în care urmărește despăgubirea pentru al doilea, al treilea și al patrulea prejudiciu material invocat, precum și pentru prejudiciile morale pretinse, în măsura în care aceste diferite prejudicii au fost suportate după 30 octombrie 2008. Acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă în rest.

Cu privire la fond

Cu privire la pretinsele comportamente nelegale

- 98 În primul rând, reclamanta reproșează, în esență, SEAE și delegației că nu au eliberat un formular „estemara 6” pe numele său în șapte zile de la demisia sa, în octombrie 2001, și că s-au abținut să îi regularizeze ulterior situația față de organismul egiptean de securitate socială, în pofida cererilor sale multiple în acest sens. În al doilea rând, reclamanta le reproșează că au încercat să obțină fără consimțământul său și fără ca măcar să o fi informat în prealabil în acest sens un „movement certificate” în privința sa.
- Cu privire la omisiunea de eliberare a formularului „estemara 6” pe numele reclamantei și a regularizării ulterioare a situației acesteia din urmă
- 99 În ceea ce privește primul pretins comportament nelegal, reclamanta invocă o încălcare, în primul rând, a principiului bunei administrări, în al doilea rând, a principiului termenului rezonabil și, în al treilea rând, a dreptului egiptean aplicabil.
- 100 În primul rând, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului bunei administrări, reclamanta susține că situația sa nu a fost tratată niciodată în mod imparțial și echitabil de către delegație și de către SEAE, încălcându-se articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Ea

arată că, timp de mai mulți ani, nu a obținut niciun răspuns concret din partea delegației la numeroasele sale cereri, care ar fi ignorat astfel în mod deliberat și nejustificat cazul său. Reclamanta susține de asemenea că SEAE nu a pus în aplicare cu diligență decizia Ombudsmanului din 8 martie 2013.

- 101 SEAE contestă că a rămas complet inactiv și că a dat dovadă de o lipsă de respect și de echitate față de reclamantă, afirmând că a răspuns de mai multe ori la cererile acesteia din urmă și că a făcut demersuri pentru a rezolva problema în cauză. De asemenea, SEAE neagă că nu ar fi acționat în urma deciziei Ombudsmanului din 8 martie 2013 și subliniază, printre altele, în această privință, că i-a solicitat reclamantei în repetate rânduri să îi furnizeze un „movement certificate”, ceea ce aceasta din urmă ar fi refuzat să facă.
- 102 În al doilea rând, reclamanta consideră că delegația și SEAE au încălcat principiul termenului rezonabil, întrucât până în prezent, încă nu au regularizat situația acesteia față de securitatea socială egipteană, deși ea solicitase încă de la începutul anului 2005 celei dintâi să îi transmită cât mai rapid formularul „estemara 6”, îi trimisese ulterior rapeluri în repetate rânduri prin telefon, prin scrisori și prin mesaje electronice, contactase DG Relex în 2010, iar Ombudsmanul adoptase o decizie de constatare a comportamentului nelegal al SEAE și a prejudiciilor rezultate din acest comportament.
- 103 SEAE susține că reclamanta nu a contactat delegația pentru prima dată decât în februarie 2005 și că numai din 2007 schimburile de corespondență între acestea două din urmă au devenit mai frecvente. SEAE pretinde că situația reclamantei nu este încă regularizată din cauza faptului că aceasta din urmă refuză din 2010 să îi predea un „movement certificate”. Durata îndelungată a situației aflate la originea prezentei acțiuni ar putea fi, așadar, atribuită cel puțin parțial reclamantei. În special, astfel cum ar rezulta din decizia Ombudsmanului din 8 martie 2013, prejudiciile suferite de reclamantă după luna mai 2010 ar fi imputabile exclusiv acesteia din urmă, care ar fi refuzat să colaboreze cu delegația.
- 104 În al treilea rând, reclamanta afirmă că delegația a încălcat dreptul egiptean aplicabil întrucât nu a eliberat un formular „estemara 6” pe numele său în șapte zile de la încetarea contractului său de muncă. Ea pretinde că numai delegația este în măsură să remedieze această încălcare. Or, aceasta din urmă ar refuza din 2005 să îi regularizeze situația numai pentru motive financiare, o asemenea regularizare neputând interveni cu titlu retroactiv, ci numai de la data depunerii formularului menționat, ceea ce ar implica plata contribuțiilor de securitate socială până la această din urmă dată.
- 105 SEAE recunoaște că nu a eliberat formularul „estemara 6” în termenul stabilit, dar repetă că, atunci când a încercat să rezolve problema, nu a putut să obțină colaborarea reclamantei, care refuza să solicite un „movement certificate”. Acesta consideră că nu ar fi corect să se închidă dosarul de securitate socială al acesteia din urmă ca și cum ea ar fi lucrat pentru delegație până în prezent. SEAE adaugă că delegația a recurs în final la serviciile unui avocat, care ar fi trimis formularul menționat la ultima adresă a reclamantei în Egipt, precum și o scrisoare către organismul egiptean de securitate socială, care nu ar fi răspuns însă niciodată la aceasta.
- 106 În primul rând, trebuie să se examineze pretinsa încălcare a dreptului egiptean aplicabil.
- 107 În acest sens, trebuie subliniat că între părți nu se contestă că, în temeiul dreptului menționat, delegația era obligată, în șapte zile de încetarea contractului de muncă pe care îl încheiase cu reclamanta, să întocmească formularul „estemara 6” pe numele acesteia din urmă și să îl furnizeze organismului egiptean de securitate socială, dar că a omis să facă acest lucru. Astfel cum SEAE a precizat în ședință, s-ar părea chiar că, la data acesteia, situația reclamantei în această privință nu fusese încă regularizată (a se vedea punctul 41 de mai sus).
- 108 Totuși, trebuie să se constate, astfel cum reclamanta a recunoscut de altfel în ședință, că o asemenea nerespectare a unei reglementări naționale a unei țări terțe nu poate, ca atare și în mod individual, să constituie o încălcare a dreptului Uniunii de natură să angajeze răspunderea extracontractuală a

acesteia. Astfel, s-a statuat că omisiunile din partea instituțiilor Uniunii nu erau susceptibile să angajeze răspunderea acesteia decât în măsura în care aceste instituții încălcase o obligație legală de a acționa, care rezulta dintr-o dispoziție de drept al Uniunii (Hotărârea KYDEP/Consiliul și Comisia, punctul 50 de mai sus, EU:C:1994:329, punctul 58, și Hotărârea din 13 noiembrie 2008, SPM/Consiliul și Comisia, T-128/05, EU:T:2008:494, punctul 128).

- 109 În schimb, atunci când nerespectarea unei reglementări naționale a unei țări terțe constituie simultan o încălcare a unei norme de drept al Uniunii, în special a unui principiu general al dreptului Uniunii, poate fi angajată răspunderea extracontractuală a Uniunii. Astfel, în speță, încălcarea recunoscută de SEAE a dreptului egiptean aplicabil nu trebuie apreciată în mod autonom, ci în contextul motivelor întemeiate pe încălcarea principiului, pe de o parte, al bunei administrări și, pe de altă parte, al termenului rezonabil.
- 110 În al doilea rând, motivele întemeiate pe încălcarea principiului, pe de o parte, al bunei administrări și, pe de altă parte, al termenului rezonabil trebuie analizate împreună.
- 111 În această privință, trebuie amintit că articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, intitulat „Dreptul la bună administrare”, prevede, la alineatul (1), că orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor și organelor Uniunii. Articolul 41 alineatul (3) din cartă amintește principiul consacrat la articolul 340 al doilea paragraf TFUE potrivit căruia orice persoană are dreptul la repararea de către Uniune a prejudiciilor cauzate de instituțiile sau de agenții acesteia în exercitarea funcțiilor lor, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre.
- 112 Explicațiile cu privire la Carta drepturilor fundamentale precizează că articolul 41 se întemeiază pe existența Uniunii ca o comunitate de drept ale cărei caracteristici au fost dezvoltate în jurisprudența pertinentă, care a consacrat în special buna administrare ca principiu general de drept.
- 113 Principiul bunei administrări, atunci când constituie expresia unui drept specific precum dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil, în sensul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie considerat o normă de drept al Uniunii care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor [a se vedea, în ceea ce privește obligația de diligență, care este legată de principiul bunei administrări și impune instituției competente să examineze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei, Hotărârea din 16 decembrie 2008, Masdar (UK)/Comisia, C-47/07 P, Rep., EU:C:2008:726, punctul 91 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 2006, Tillack/Comisia, T-193/04, Rec., EU:T:2006:292, punctul 127, și Hotărârea SPM/Consiliul și Comisia, punctul 108 de mai sus, EU:T:2008:494, punctul 127].
- 114 Pe de altă parte, trebuie să se considere că instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii nu dispun de o marjă de apreciere în ceea ce privește respectarea principiului bunei administrări într-un caz concret, astfel cum se invocă în speță. În consecință, constatarea unei simple încălcări a acestui principiu de către delegație și de către SEAE ar fi suficientă pentru a stabili existența unei încălcări suficient de grave în sensul jurisprudenței vizate la punctul 51 de mai sus.
- 115 Or, trebuie să se constate că, în ședință, SEAE a recunoscut că, în speță, fusese încălcat principiul bunei administrări în sensul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și în special principiul termenului rezonabil.
- 116 Elementele dosarului și succesiunea evenimentelor, astfel cum este descrisă la punctele 1-41 de mai sus, demonstrează, indiferent de situație, existența unei astfel de încălcări. În esență, dând dovadă de o lipsă totală de respect față de reclamantă, care fusese totuși angajată sa timp de mai mult de zece ani, delegația, căreia i-a succedat SEAE, pe lângă faptul că, în luna octombrie 2001, a omis să întocmească și să furnizeze organismului egiptean de securitate socială formularul „estemara 6” pe numele

reclamantei, a luat, pentru prima dată, o măsură concretă drept răspuns la cererea din 3 februarie 2005 (a se vedea punctul 5 de mai sus), reiterată în mai multe rânduri ulterior (a se vedea punctele 8, 11, 13, 15, 17, 19 și 20 de mai sus) abia la 18 martie 2010. Ea a încercat atunci să obțină un „movement certificate” pe numele acesteia din urmă (a se vedea punctul 22 de mai sus). Până la această din urmă dată, delegația a rămas inactivă și nu a răspuns la cererile reclamantei sau nu a dat decât răspunsuri evazive, susținând că avea nevoie de puțin mai mult timp pentru a găsi o soluție pentru problemă. Chestionat cu privire la acest subiect în cadrul ședinței, SEAE nu a fost în măsură să furnizeze nici cea mai mică explicație pentru această lipsă de reacție a delegației la cererile absolut legitime ale reclamantei.

- 117 SEAE nu poate justifica lipsa regularizării ulterioare a situației reclamantei prin faptul că aceasta din urmă a refuzat să solicite și să îi predea un „movement certificate”, astfel cum îi ceruse delegația de mai multe ori începând cu mijlocul anului 2010.
- 118 Astfel, după cum reclamanta a subliniat în înscrisurile sale și în ședință, nu s-a demonstrat nicidecum că prezentarea unui „movement certificate” care să facă dovada că părăsise teritoriul egiptean în luna octombrie 2001 era indispensabilă pentru regularizarea situației sale în materie de securitate socială. Prin urmare, având în vedere motivele de ordin personal invocate de reclamantă, precum și refuzul SEAE de a lua în considerare în mod serios posibilitatea de a-i acorda o despăgubire, este de înțeles că aceasta din urmă s-a arătat reticentă în ceea ce privește solicitarea unui asemenea certificat. În această privință, trebuie subliniat că „movement certificate” nu este un document obișnuit, chiar dacă nu este dovedit că este utilizat exclusiv și nici măcar în principal în cadrul procedurilor penale.
- 119 În realitate, astfel cum a rezultat în ședință, dacă delegația și SEAE urmăreau să obțină respectivul „movement certificate”, aceasta era, în primul rând, în propriul interes, pentru ca dosarul de securitate socială al reclamantei să poată fi închis retroactiv, în luna octombrie 2001. După cum este cert între părți, delegația ar fi putut să întocmească oricând un formular „estemara 6” care să poarte data furnizării sale efective către organismul egiptean de securitate socială, dar în această ipoteză risca să fie obligată la plata contribuțiilor de securitate socială restante până la data respectivă. Trebuie amintit în această privință că formularul „estemara 6” pe care delegația acceptase în final să îl transmită reclamantei în luna octombrie 2011 a fost refuzat de acest organism pentru motivul că fusese antedatată, cu o dată din luna octombrie 2001 (a se vedea punctul 34 de mai sus).
- 120 Din considerațiile care precedă rezultă că prin omisiunea de a elibera formularul „estemara 6” pe numele reclamantei în termenele prevăzute de dreptul egiptean aplicabil și de a regulariza ulterior situația acesteia din urmă, delegația și SEAE s-au făcut vinovate de un comportament nelegal de natură să angajeze răspunderea extracontractuală a Uniunii.

– Cu privire la încercarea delegației de a obține „movement certificate”

- 121 Reclamanta pretinde că delegația a încălcat dreptul la respectarea vieții sale private întrucât, în 2010, a contactat, fără să o informeze cu privire la aceasta și *a fortiori* fără consimțământul său, autoritățile egiptene cu atribuții în domeniul imigrației și al pașapoartelor pentru a obține un „movement certificate”.
- 122 SEAE contestă că ar fi încălcat dreptul la respectarea vieții sale private a reclamantei. Printre altele, SEAE arată că delegația, cu bună-credință și cu obiectivul de a regulariza situația acesteia din urmă, a încercat, pe baza informațiilor primite de la organismul egiptean de securitate socială, să obțină ea însăși „movement certificate”.
- 123 În această privință, este suficient să se arate că reclamanta nu dovedește nicidecum în ce mod încercările delegației de a obține un „movement certificate” în privința sa și care să ateste doar ieșirea sa de pe teritoriul egiptean în luna octombrie 2001 sunt susceptibile să fi adus atingere vieții sale

private. Astfel cum a arătat SEAE, fără să fie contrazis de reclamantă cu privire la acest aspect, informația a cărei constatare oficială în scopuri pur administrative delegația intenționa să o obțină astfel fusese comunicată de cea dintâi încă din momentul demisiei sale celei de a doua și nu avea, așadar, caracter privat.

- 124 Prin urmare, nu se poate considera că tentativele delegației de a obține un „movement certificate” în privința reclamantei constituie un comportament nelegal de natură să angajeze răspunderea extracontractuală a Uniunii.

Cu privire la prejudiciile invocate și la legătura de cauzalitate

- 125 Din cuprinsul punctelor 106-120 de mai sus rezultă că delegația și ulterior SEAE au săvârșit o nelegalitate care poate angaja răspunderea extracontractuală a Uniunii prin faptul că nu au eliberat, cu încălcarea principiilor buneii administrării și termenului rezonabil, formularul „estemara 6” pe numele reclamantei în termenele prevăzute de dreptul egiptean aplicabil și nu au regularizat ulterior situația acesteia din urmă în această privință. Pe de altă parte, din cuprinsul punctelor 89-97 de mai sus rezultă că prezenta acțiune este admisibilă în măsura în care urmărește despăgubirea pentru al doilea, al treilea și al patrulea prejudiciu material invocat, precum și a prejudiciilor morale pretinse, în măsura în care aceste diferite prejudicii au fost suportate după 30 octombrie 2008.
- 126 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă aceste prejudicii sunt reale și certe și, dacă este cazul, dacă există o legătură directă de cauzalitate între nelegalitatea constatată și prejudiciile menționate.

– Cu privire la al doilea prejudiciu material invocat

- 127 Cu titlu principal, reclamanta solicită rambursarea cheltuielilor de locuință pe care le-a efectuat în Belgia începând din 2004, evaluate la un quantum total de 133 493,88 euro. Ea pretinde că, dacă delegația ar fi eliberat formularul „estemara 6”, ar fi putut să se întoarcă să trăiască și să lucreze în Egipt încă de la sfârșitul anului 2003 și să fie găzduită gratuit în familia sa până la recepționarea, în 2004, a apartamentului pe care îl cumpărase în Cairo. Întrucât a fost nevoită să trăiască în Belgia din cauza comportamentului nelegal al delegației și al SEAE, reclamanta solicită rambursarea chiriilor plătite pentru locațiunea a două apartamente în care a locuit succesiv între 1 ianuarie 2004 și 31 ianuarie 2008, respectiv un quantum de 40 950 de euro, precizând că, în luna iulie 2007, cumpărase un apartament în această țară, în care s-a putut instala la 1 februarie 2008. Ea solicită de asemenea plata sumei de 4 438 de euro, care corespunde valorii mobilei cumpărate pentru al doilea apartament închiriat la Bruxelles (Belgia). În sfârșit, ea consideră că aceste quantumuri trebuie majorate cu suma dobânzilor datorate, începând de la 1 iulie 2007, în temeiul împrumutului contractat pentru cumpărarea apartamentului său în Belgia, respectiv 88 105,88 euro.
- 128 Cu titlu subsidiar, reclamanta solicită rambursarea dobânzilor datorate începând cu 30 octombrie 2008, în temeiul împrumutului vizat la punctul 127 de mai sus, respectiv un quantum de 78 623,81 euro.
- 129 SEAE contestă existența unei legături directe de cauzalitate între comportamentul nelegal în discuție și acest prejudiciu, susținând, în esență, că reclamanta a decis în mod voluntar să se mute în Belgia și că, așadar, cheltuielile a căror rambursare o solicită nu sunt decât consecința normală a alegerii sale de viață. În plus, orice eventuală legătură de cauzalitate ar fi fost desființată prin propriul comportament al reclamantei, care refuzase să solicite un „movement certificate”.
- 130 Mai întâi, trebuie să se constate că, întrucât cererea de reparare a celui de al doilea prejudiciu material invocat s-a prescris în ceea ce privește perioada anterioară datei de 30 octombrie 2008, numai pretențiile formulate cu titlu subsidiar de reclamantă în ceea ce privește cheltuielile sale cu locuința sunt susceptibile să fie luate în considerare de Tribunal.

- 131 În continuare, trebuie să se considere că nu există o legătură de cauzalitate suficient de directă între comportamentul nelegal în cauză și prejudiciul constituit din dobânzile pe care reclamanta a trebuit să le plătească în temeiul împrumutului contractat pentru cumpărarea unui apartament la Bruxelles.
- 132 În această privință, trebuie amintit că rezultă din jurisprudență că, în cazurile în care comportamentul care se pretinde că se află la originea prejudiciului invocat constă într-o abținere de a acționa, este necesar în mod special să existe certitudinea că prejudiciul respectiv a fost cauzat efectiv de inacțiunile reproșate și nu a putut fi provocat de comportamente distincte de cele reproșate instituției pârâte (a se vedea Ordonanța din 17 decembrie 2008, Portela/Comisia, T-137/07, EU:C:2008:589, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 133 Desigur, astfel cum s-a subliniat anterior, din cauza comportamentului nelegal în cauză, reclamanta nu s-a putut întoarce să lucreze și să locuiască în Egipt de la începutul anului 2005. Cu toate acestea, trebuie să se constate că decizia sa din luna iulie 2007 de a cumpăra un apartament la Bruxelles și de a contracta un împrumut ipotecar în acest scop rezultă în mod determinant din alegerea sa personală, iar nu din acest comportament. Cel mult, există numai o legătură indirectă de la cauză la efect între acest comportament și aceste decizii de cumpărare și de împrumut. În această privință, se poate sublinia în special că, în cererea introductivă, reclamanta precizează că „s-a decis în final să contracteze un împrumut în Belgia pentru a cumpăra un apartament în luna iulie 2007, pentru a-și asigura un capital imobiliar pentru a acoperi o viitoare pensie derizorie pentru limită de vârstă”.
- 134 Prin urmare, cererea de reparare a celui de al doilea prejudiciu material invocat trebuie respinsă.
- Cu privire la al treilea prejudiciu material invocat
- 135 Reclamanta susține că, din cauza comportamentului nelegal în cauză, a pierdut o șansă de a se întoarce să lucreze în Egipt începând cu 1 ianuarie 2004 și de a avea în această țară o carieră profesională mai prestigioasă, mai dinamică și mai interesantă pe plan financiar decât cea pe care o are în Belgia. Cu titlu principal, ea evaluează acest prejudiciu la 50 % din salariul net pe care îl percepe în Belgia de la 1 ianuarie 2004 până la data prezentei acțiuni, respectiv un quantum total de 131 150 de euro. Cu titlu subsidiar, ținând seama de salariul net perceput de la 30 octombrie 2008, reclamanta solicită plata a 68 800 de euro.
- 136 SEAE susține că reclamanta, prin refuzul de a solicita un „movement certificate” și de a i-l preda, nu numai că nu a dat dovadă de o „diligență rezonabilă” pentru a limita întinderea celui de al treilea prejudiciu invocat, ci, în plus, a desființat orice legătură de cauzalitate între comportamentul nelegal în discuție și acest prejudiciu. Pe de altă parte, SEAE pune la îndoială faptul că postul ocupat de reclamantă în Belgia este mai puțin prestigios și interesant decât cele pe care le-ar fi putut avea în Egipt și afirmă că aceasta nu face dovada afirmațiilor sale referitoare la remunerațiile pe care le-ar fi putut percepe în această din urmă țară. În sfârșit, SEAE susține că suma solicitată în temeiul prejudiciului menționat este lipsită de temei.
- 137 Cererea de despăgubire formulată de reclamantă pentru pierderea unei șanse de a avea o carieră profesională mai interesantă și mai profitabilă în Egipt trebuie respinsă, având în vedere că nu se dovedește în mod suficient caracterul real al acestui pretins prejudiciu.
- 138 Desigur, rezultă din dosar în mod suficient și nu se contestă între părți că, din cauza omisiunii nelegale a delegației de a elibera formularul „estemara 6” pe numele reclamantei și de a-i regulariza ulterior situația, aceasta din urmă a pierdut oportunități de încadrare în muncă în Egipt în luna februarie 2005, în luna aprilie 2005, în luna septembrie 2005, în luna ianuarie 2006 și în luna martie 2007 și a trebuit să continue să lucreze și să locuiască în Belgia.

- 139 Cu toate acestea, teza reclamantei potrivit căreia cariera pe care ar fi putut să o aibă în Egipt ar fi fost mai prestigioasă și mai interesantă pe plan intelectual și financiar decât cea pe care o are în Belgia este întemeiată pe simple conjeturi.
- 140 Astfel, în primul rând, deși reclamanta susține în înscrierile sale că nu a putut găsi în Belgia „decât un post de secretară într-o mică [ASBL] care se ocupă cu comercializarea de zinc”, din contractul său de muncă din anexa A 18 la cererea introductivă și dintr-o scrisoare din anexa C 3 la replică rezultă că a fost angajată în septembrie 2001 ca „Assistant to Market Development Coordinator and Environment and Public Affairs Manager” (asistentă a directorului pentru coordonarea dezvoltării piețelor și pentru probleme publice și de mediu). Pe de altă parte, permisele sale de muncă menționează că este „responsabil de proiect”, iar un memorandum din 13 februarie 2013 care figurează în anexa A 18 la cererea introductivă o identifică drept „Executive and Personal Assistant” (asistentă executivă și personală).
- 141 În al doilea rând, reclamanta compară situația sa profesională din Belgia cu funcțiile pe care le exercita în cadrul delegației, „structură de aproximativ 60 de persoane, cu rezonanță diplomatică, și care reprezintă un organism prestigios”. Or, această comparație este irelevantă, întrucât, în luna octombrie 2001, însăși reclamanta a decis să înceteze să exercite funcțiile respective și să plece să lucreze în Belgia.
- 142 În al treilea rând, trebuie să se constate că reclamanta nu dovedește cu niciun element de probă afirmațiile sale referitoare la quantumul remunerațiilor pe care le-ar fi perceput în Egipt. În ceea ce privește metoda pe care o expune pentru cuantificarea prezentului prejudiciu invocat, mai precis aplicarea unui coeficient de 50 % la salariul net pe care îl percepe în Belgia, aceasta este pur arbitrară.
- 143 În al patrulea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia ea nu are „un profil foarte rentabil și căutat de angajatori” în Belgia nu este deloc convingătoare. Desigur, reclamanta are numai cunoștințe de bază de neerlandeză, dar vorbește franceza, engleza și araba, pe lângă faptul că are un nivel bun de spaniolă și de italiană. În plus, experiența sa de zece ani în cadrul delegației, în special având în vedere descrierea acesteia de către reclamantă în cererea introductivă, constituie în mod evident un avantaj pe plan profesional.
- 144 Rezultă din cele ce precedă că, astfel, cererea de reparare a celui de al treilea prejudiciu material invocat trebuie respinsă.
- Cu privire la al patrulea prejudiciu material invocat
- 145 Al patrulea prejudiciu material invocat de reclamantă îl constituie quantumul redus al pensiei pentru limită de vârstă pe care o va putea pretinde în Belgia. Ea afirmă că, din cauza comportamentului nelegal al delegației și al SEAE, nu va putea atinge numărul minim de ani necesar pentru a putea beneficia de o pensie pentru limită de vârstă în Egipt și că perioadele de cotizare pe care le va fi putut acumula în Belgia vor fi prea scurte pentru a-i da dreptul la plata unei pensii pentru limită de vârstă complete. Prin urmare, reclamanta solicită, atât cu titlu principal, cât și cu titlu subsidiar, plata unui quantum de 181 440 de euro, care corespunde „diferenței dintre pensia pentru limită de vârstă pe care o va percepe și quantumul perceput în cazul unei cariere complete la o remunerație echivalentă între vârsta de 65 de ani și cea de 83 de ani”.
- 146 SEAE răspunde, în esență, că al patrulea prejudiciu invocat nu este nici actual, nici cert, nici determinat.
- 147 Trebuie să se constate că al patrulea prejudiciu material invocat este lipsit de orice caracter cert. Astfel, reclamanta își întemeiază pretențiile pe premisa pur ipotetică potrivit căreia, dacă s-ar fi putut întoarce să lucreze în Egipt, ar fi cotizat în această țară un număr suficient de ani, mai precis minimum

douăzeci de ani, pentru a putea beneficia în această țară de o pensie pentru limită de vârstă, înainte de a evalua cuantumul prejudiciului respectiv întemeindu-se pe premisa la fel de ipotetică a unei cariere complete și, implicit, a unei pensii pentru limită de vârstă complete în Belgia.

148 În consecință, cererea de reparare a celui de al patrulea prejudiciu material invocat nu poate fi primită.

– Cu privire la prejudiciile morale pretinse

149 În primul rând, reclamanta afirmă, făcând trimitere la certificatele medicale anexate la cererea introductivă, că respectivul comportament nelegal al delegației și al SEAE i-a indus o stare de stres și de neliniște, cauzându-i tulburări digestive și cutanate, precum și o depresie profundă. În al doilea rând, ea susține că suferă din cauza depărtării de familia și de prietenii săi. Reclamanta evaluează acest dublu prejudiciu moral *ex aequo et bono* la 50 000 de euro.

150 SEAE consideră că nu există nicio legătură de cauzalitate între comportamentul nelegal și acest dublu prejudiciu moral și că, indiferent de situație, orice eventuală legătură de cauzalitate ar fi fost desființată de comportamentul reclamantei înseși.

151 Trebuie să se constate că diversele certificate medicale și adevărinițe anexate la cererea introductivă demonstrează că, într-o perioadă care coincide cu perioada din prezentul litigiu, reclamanta a avut probleme de sănătate, atât pe plan fizic, cât și pe plan moral, și a suferit de depărtarea de țara sa natală, de familia sa și de prietenii săi.

152 Pe de altă parte, rezultă la un standard juridic corespunzător că aceste probleme și suferințe decurg din comportamentul nelegal și total nerespectuos al delegației și al SEAE. Acest comportament a pus-o pe reclamantă într-o situație deosebit de dificilă, cauzându-i, mai concret, o stare de stres și de depresie care este de înțeles.

153 Pentru motivele deja expuse la punctul 90 de mai sus, nu se poate pretinde în mod serios, astfel cum procedează SEAE, că decizia reclamantei de a rămâne în Belgia începând din anul 2005 depinde de o alegere personală și liberă din partea sa. Pe de altă parte, pentru motivele deja enunțate la punctele 118 și 119 de mai sus, reclamantei nu i se poate reproșa că a refuzat să predea delegației și SEAE un „movement certificate”.

154 Cuantumul dublului prejudiciu moral suferit de reclamantă din cauza comportamentului nelegal al delegației și al SEAE trebuie evaluat la data pronunțării prezentei hotărâri, având în vedere împrejurările cauzei, *ex aequo et bono*, la 25 000 de euro.

155 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, prezenta acțiune trebuie să fie admisă în parte, în măsura în care urmărește repararea dublului prejudiciu moral suferit de reclamantă, în limita cuantumului sus-menționat, de 25 000 de euro. Acțiunea trebuie respinsă în rest.

Cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii

156 Astfel cum s-arătat la punctul 47 de mai sus, reclamanta a solicitat ca Tribunalul să oblige SEAE, în temeiul măsurilor de organizare a procedurii, să depună documentele care dovedesc demersurile efectuate de delegație și de SEAE pentru soluționarea prezentului litigiu.

157 SEAE, subliniind totodată că numai Tribunalul poate aprecia eventuala necesitate de a completa informațiile de care dispune în cauzele cu care este sesizat, a anexat la duplică o copie a corespondenței diverse purtate în special cu un avocat egiptean cu privire la demersurile menționate.

158 În aceste împrejurări și având în vedere celelalte înscrisuri depuse în cadrul prezentei cauze, care permit Tribunalului să fie suficient de lămurit, nu este necesară dispunerea măsurilor de organizare a procedurii solicitate de reclamantă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

159 Potrivit articolului 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în cazul în care părțile cad, fiecare, în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Tribunalul poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.

160 În speță, întrucât acțiunea a fost admisă în parte, se va face o apreciere justă a împrejurărilor cauzei dacă se hotărăște că reclamanta va suporta două zecimi din propriile cheltuieli de judecată și două zecimi din cheltuielile de judecată efectuate de SEAE, acesta din urmă suportând opt zecimi din propriile cheltuieli de judecată și opt zecimi din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

declară și hotărăște:

- 1) **Obligă Service européen pour l'action extérieure (SEAE) la plata unei despăgubiri de 25 000 de euro doamnei Randa Chart.**
- 2) **Respinge acțiunea în rest.**
- 3) **Doamna Chart suportă două zecimi din propriile cheltuieli de judecată și două zecimi din cheltuielile de judecată efectuate de SEAE.**
- 4) **SEAE suportă opt zecimi din propriile cheltuieli de judecată și opt zecimi din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Chart.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 16 decembrie 2015.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	1
Procedura și concluziile părților	6
În drept	6
Observații introductive	6
Cu privire la admisibilitate	8
Cu privire la fond	13
Cu privire la pretensele comportamente nelegale	13
– Cu privire la omisiunea de eliberare a formularului „estemara 6” pe numele reclamantei și a regularizării ulterioare a situației acesteia din urmă	13
– Cu privire la încercarea delegației de a obține „movement certificate”	16
Cu privire la prejudiciile invocate și la legătura de cauzalitate	17
– Cu privire la al doilea prejudiciu material invocat	17
– Cu privire la al treilea prejudiciu material invocat	18
– Cu privire la al patrulea prejudiciu material invocat	19
– Cu privire la prejudiciile morale pretinse	20
Cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii	20
Cu privire la cheltuielile de judecată	21